

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Stalna služba u Valpovu
Kralja P. Krešimira IV br.3.
31550 Valpovo

Poslovni broj: Pn-57/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, po sucu Zvonimiru Rogić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Marija Zrno, OIB 47860982475, iz Gorice Valpovačke, S. Radića 2, zastupan po pun. Stjepku Medvedu, odvjetniku iz Valpova, protiv 1. tuženika Hrvatske ceste d.o.o., OIB 55545787885, iz Zagreba, Vončinina ulica 3, i 2. tuženika Croatia osiguranje d.d., OIB 26187994862, iz Zagreba, V. Jagića 33, te umješača na strani 2. tuženika Lika ceste d.o.o., OIB 92953194406, iz Gospića, Smiljanska ulica 41, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave 3. rujna 2026., na osnovi čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP), objavljene 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. N a l a ž e s e 1. tuženiku Hrvatske ceste d.o.o., Vončinina 3, Zagreb, OIB: 55545787885 i 2. tuženiku Croatia osiguranje d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 za Lika ceste d.o.o., Smiljanska cesta 41, Gospić da tužitelju Mariju Zrno, Gorica Valpovačka, S. Radića 2, OIB: 47860982475 solidarno isplate:

- na ime naknade štete iznos od 5.133,88 € (pettisucastotridesettri-eura i osamdesetosamcenti) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. 09.09.2019. do 01.01.2023. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinanciranim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 31. 12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana;

- na ime naknade troška podnošenja prigovora na odluku 2. tuženika iznos od 165,90 € (stošezdesetpeteuradevedesetcenti) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe tj. 01.09.2022. do 01.01.2023. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinanciranim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 31. 12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. N a l a ž e s e 1. i 2. tuženiku da tužitelju solidarno naknade parnični trošak u iznosu od 4.038,88 € (četiritisućetridesetosameuraiosamdesetosamcenti) sa zakonskim zateznim kamatama počev od presuđenja tj. 30. rujna 2026. do isplate sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana, dok se tužitelj o d b i j a s preostalim zahtjevom za naknadom parničnog troška u iznosu od 237,78 €.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio vlasnik vozila reg. oznake OS8888PZ (kombi vozilo Renault Master) kojim je upravljao 04.09.2019., kada je naletio na stijenu koja se nalazila na državnoj cesti 1 (D1), na dionici te ceste u općini Udbina, a iz razloga što tuženici, koji su nadležni za održavanje ceste D1, nisu vodili brigu, niti poduzeli sve primjerene mjere glede omogućavanja odvijanja sigurnog i nesmetanog prometa. Ovakvim štetnim događajem njegovo vozilo pretrpjelo je totalnu štetu koja je od strane 2. tuženika procijenjena na iznos od 24.620,00 kn i koji iznos prihvaća u skladu s načelom ekonomičnosti, a radi izbjegavanja troškova vještačenja na ovu okolnost. Također, pored navedene štete na vozilu, ovim štetnim događajem pretrpio je i daljnju štetu u vidu troška vuče kombi vozila do svoje kuće, u iznosu od 14.061,25 kn.

1.1. Vezano za navedeni događaj, pretrpio je i strah koji se očitovao kao strah uslijed iznenadnog naleta na stijenu na cesti i strah za svoju mladu kćer Petru Zrno koja

se također nalazila u vozilu, a koja šteta bi iznosila minimalno 5.000,00 kn. Dakle, ukupna pretrpljena šteta u ovom štetnom događaju iznosi 43.681,25 kn.

1.2. Obratio se 2. tuženiku 09.09.2019. zahtjevom za naknadu štete koji je 2. tuženik odbio uz obrazloženje kako mu njegov osiguranik nije dostavio dokumentaciju potrebnu za rješavanje odštetnog zahtjeva. Zatim je uložio prigovor putem punomoćnika 03.10.2019. koji je također 2. tuženik odbio uz obrazloženje kako „za sada nije donio odluku o otklonu odštetnog zahtjeva, već je obavijestio oštećenog o zatraženoj dokumentaciji.“. Istog dana, 07.10.2019., 2. tuženik mu je dostavio i obavijest o neosnovanom zahtjevu jer mu njegov osiguranik još nije dostavio dokumentaciju, a nakon čije dostave će ponovno uzeti u razmatranje njegov odštetni zahtjev. Nakon navedenog dopisa od 2. tuženika više nije dobio nikakvu povratnu informaciju o ovom štetnom događaju, a za njega su nastali i dodatni troškovi sastava prigovora po odvjetniku.

1.3. Navodi da je 20.07.2020. uputio i 1. tuženiku zahtjev za naknadu štete povodom opisanog štetnog događaja te je istog pozvao da zajedno sa osiguravateljem Lika ceste d.o.o. izvrše isplatu navedene naknade štete, a iz obavijesti 1. tuženika od 12.10.2020. proizlazi kako nije u mogućnosti udovoljiti njegovom zahtjevu te ga uputio da isti zahtjev ponovno uputi Lika ceste d.o.o.

1.4. Kako mu tuženici odbijaju nadoknaditi nastalu štetu i troškove postupka povodom zahtjeva za naknadu štete, podnosi ovu tužbu i predlaže da sud temeljem čl. 1085., 1086. i 1090 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11, dalje ZOO) usvoji tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. 2. Tuženik Croatia osiguranje d.d. u odgovoru na tužbu od 21. listopada 2022. ne prijepori da je pasivno legitimirana stranka kao osiguravatelj tvrtke Lika ceste Gospić temeljem zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti, po polici osiguranja broj 078140056078, zaključenoj za razdoblje od 31.03.2019. do 31.12.2019. Osim toga ne prijepori nastanak štetnog događaja kao i da je tužitelj prije podnošenja ove tužbe podnio odštetni zahtjev za naknadu imovinske štete nastale na svom vozilu reg. oznake OS8888PZ prema tuženiku, koji je izvršio procjenu nastale štete te utvrdio visinu iste u iznosu od 24.620,00 kn (šteta ocijenjena kao totalna šteta), a koji je u mirnom postupku odbio kao neosnovan.

2.1. Prijepori osnov postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja u cijelosti, odnosno, prijeporna je odgovornost osiguranika tuženika za nastalu štetu. Isto tako prijepori osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja na ime neimovinske štete i na ime naknade štete za prijevoz vozila.

2.2. U odnosu na osnov tužbenog zahtjeva, smatra da ne postoji odgovornost njegova osiguranika za nastalu štetu, pa s tim u svezi, ističe i prigovor nedostatka pasivne legitimacije. Naime u provedenom prekršajnom postupku osiguranik tuženika, kao i odgovorna osoba osiguranika, pravomoćno su oslobođeni optužbe da bi svojim postupanjem prouzročili nastanak konkretnog štetnog događaja. Temeljem izvedenih dokaza u provedenom prekršajnom postupku, utvrđeno je da na strani osiguranika tuženika nisu utvrđeni propusti koji bi se mogli dovesti u uzročno-posljedičnu vezu sa nastalim štetnim događajem. Također, tijekom navedenoga postupka, utvrđeno je da je osiguranik tuženika, tvrtka Lika ceste d.o.o. sa Hrvatskim cestama d.o.o., u vrijeme štetnog događaja, imala zaključen ugovor o redovitom održavanju cesta. Također, utvrđeno je da je štetni događaj nesporno uzrokovan odronom kamenja, do kojega je došlo na mjestu gdje postavljena zaštitna žičana mreža nije bila adekvatno postavljena. Ophodarska služba osiguranika tuženika izvršila je obilazak terena u

ugovorenim terminima, među ostalim, i neposredno prije nastanka štetnog događaja, te nije uočila odron kamenja na koje je naletjelo vozilo tužitelja. Postavljanje zaštitne žičane mreže ne spada u poslove redovitog održavanja ceste, već spada u izvanredno održavanje ceste, za koje su nadležne Hrvatske autoceste d.o.o., sukladno odredbi članka 80. Pravilnika o održavanju i zaštiti javnih cesta. Dakle, postavljanje zaštitne žičane mreže ne spada u djelokrug ugovorenih poslova između 1. tuženika i osiguranika tuženika, već je to isključivo u nadležnosti 1. tuženika. Osim toga, neposredno prije mjesta nastanka štetnoga događaja, na kolniku je bila postavljena prometna signalizacija kojom se sudionike u prometu upozorava na opasnost od odrona, a također su postojali i znakovi ograničenja brzine kretanja. U tom smislu, osim osporavanja odgovornosti svog osiguranika, ističe i prigovor isključive, a podredno djelomične odgovornosti samoga tužitelja za nastanak štete, zbog neprilagođene brzine kretanja uvjetima na kolniku. Iz tog razloga osporava i postojanje svoje obveze na naknadu troškova prijevoza vozila tužitelja po priloženom računu.

2.3. Ističe i da tužitelj nije priložio dokaz o plaćanju tog računa, kao i da na računu ne postoji obrazloženje na koji način je visina troškova prijevoza određena. Isto tako, u potpunosti se osporava i zahtjev tužitelja za naknadom neimovinske štete na ime pretrpljenog straha za svoju kćer, koja se nalazila kao putnica u vozilu. Prvenstveno, ZOO ne poznaje vid štete kako to postavlja tužitelj, a osim toga, isti nije priložio niti predložio nikakve dokaze u pogledu osnovanosti i visine ovoga dijela zahtjeva. Isto tako protivi se i dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja vezano uz naknadu troškova sastava prigovora, jer o tome nije priložio nikakve dokaze (niti da je račun izdan, niti da bi taj trošak doista i platio).

2.4. U odnosu na postavljen zahtjev za plaćanje zakonskih zateznih kamata i tijek kamata, istima se protivi i smatra da bi kamate mogle eventualno teći tek od presuđenja obzirom na ranije iznesene prigovore (nije priložen dokaz o plaćanju računa za troškove prijevoza, nije priložen račun za troškove sastava prigovora i dokaz o plaćanju tog računa, osnov i visina imovinske štete i neimovinske štete utvrđivat će se tijekom ovoga postupka). Stoga se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja i predlaže isti odbiti kao neosnovan.

3. 1. tuženik Hrvatske ceste d.o.o. u odgovoru na tužbu od 9. studenog 2022. protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, kako u pogledu osnovanosti tako i u pogledu visine tužbenog zahtjeva. Protivi se visini postavljenog tužbenog zahtjeva u pogledu visine štete na motornom vozilu budući ne postoji ili uz tužbu nije priložen, izvid štete obavljen od strane ovlaštenog osiguravajućeg društva kao ni dokaz o vlasništvu oštećenog automobila. Protivi se i postavljenoj visini neimovinske štete jer smatra da je ista previsoka. Ističe kako mu nije poznato da je do štetnog događaja došlo na način kako je to navedeno u tužbi.

3.1. U pogledu postavljenih tužbenih zahtjeva neimovinske i imovinske štete, istima se protivi u cijelosti smatrajući da su isti neosnovani ali i ničim dokazani.

3.2. Napominje da prema članku 33. Zakona o cestama (NN-84/11) neposredno ne izvodi radove na održavanju cesta već ove poslove ugovorno obavlja tvrtka „Lika ceste“ d.o.o. Gospić, Smiljanska 41 kod koje se nalazi i dokumentacija o stanju i uvjetima na cesti, a ima i pravni interes za sudjelovanje i uspjeh u ovom postupku obzirom na mogući regresni zahtjev te predlaže da sud pismenim putem pozove navedeno društvo da se očituje da li će stupiti u parnicu kao umješac na strani tuženika.

3.3. Navodi da je Zakon o obveznim odnosima opći propis kojim je uređena materija i odgovornost za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju gdje je pri objektivnoj odgovornosti bitno utvrditi da li postoji uzročna veza između štetne radnje i štete, što znači da je dovoljno dokazati postojanje štete i ustanoviti da ona potječe od opasne stvari i opasne djelatnosti. Prema čl. 1045. st. 3., 1063. i 1064. ZOO-a za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe pojačana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju. Cesta nije opasna stvar niti je održavanje cesta opasna djelatnost pa se za štete nastale na cesti ne odgovara po objektivnoj odgovornosti.

3.4. Kako tužitelj ničim nije dokazao njegovu odgovornost za nastanak ovog štetnog događaja, predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

4. Umješač na strani 2. tuženika Lika ceste d.o.o. u podnesku zaprimljenog kod suda 15. studenog 2022. izjavio je da stupa u parnicu na stranu 2. tuženika te ističe prigovor promašene aktivne legitimacije jer vlasnik oštećenog vozila nije tužitelj već druga osoba. Oспорava u cijelosti tužbu i tužbeni zahtjev ističući kako štetni događaj nije u uzročno-posljedičnoj vezi s redovitim održavanjem ceste a što proizlazi iz pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Gospiću, Stalne službe u Gračacu, Prekršajnog odjela br. Pp P-735/2019-9 od 28. travnja 2022. kojom je oslobođen prekršajne odgovornosti za prometnu nezgodu zbog koje je pokrenut ovaj postupak. Prijepori visinu štete na vozilu jer ničim nije dokazana, visinu nematerijalne štete kao nepostojeću i ničim dokazanu, visinu troškova auto vuče kao nepotrebnu te tijekom zateznih kamata jer se prema navodima tužbe radi o totalnoj šteti i nematerijalnoj šteti za koje zakonska zatezna kamata može početi tek od dana eventualnog presuđenja.

5. Tužitelj se u podnesku od 18. siječnja 2023. očitovao na navode iz odgovora na tužbu 1. i 2. tuženika te umješača na strani 2. tuženika. U odnosu na odgovor na tužbu 1. tuženika ističe kako 1. tuženik ničime ne dovodi u sumnju navode iz tužbe. Prebacivanje odgovornosti za predmetni štetni događaj na umješača na strani 2. tuženika u suprotnosti je sa materijalnim dokazima koje je uz odgovor na tužbu dostavio 2. tuženik. Visina imovinske štete utvrđena je izvidom štete 2. tuženika, koji izvid je priložen uz tužbu te računima koji su također priloženi uz tužbu. Vezano uz navode da cesta nije opasna stvar u smislu odredbi ZOO-a, naglašava da cesta nije sama po sebi opasna stvar, ali odronjena stijena na toj državnoj cesti svakako jest opasna stvar za štetu za koju odgovara 1. tuženik po načelu objektivne odgovornosti.

5.1. U odnosu na odgovor na tužbu 2. tuženika ističe kako nema saznanja o internim ugovorima o održavanju cesta sklopljenim između 1. i 2. tuženika. Navodi da prekršajna presuda koju je priložio 2. tuženik upućuje na odgovornost 1. tuženika zbog nepostavljanja zaštitne ograde koja bi spriječila odron na cestu (posebno imajući u vidu da je iz ove presude razvidno da ovakvi odroni nisu izolirani incidenti jer samo ova presuda sadrži dva takva događaja u vremenskom periodu od mjesec dana), no i dalje smatra da postoji i odgovornost 2. tuženika za predmetnu štetu i to kao osiguravatelja umješača na strani 2. tuženika jer je obveza umješača bila da ukloni odronjene stijene s državne ceste.

5.2. U odnosu na podnesak umješača ističe kako prima k znanju stupanje umješača u parnicu na strani 2. tuženika. Prijepori prigovor nedostatka aktivne legitimacije jer je isti potpuno neosnovan.

5.3. I dalje ostaje kod postavljenog tužbenog zahtjeva, s time što utužene iznose označava u valuti EUR po fiksnom tečaju od 1 EUR = 7,53450 kn i to: iznos od 38.681,25 kn predstavlja iznos od 5.133,88 EUR, iznos od 1.250,00 kn predstavlja iznos od 165,90 EUR i iznos od 5.000,00 kn predstavlja iznos od 663,61 EUR sa zateznom kamatom opisanom kao u tom podnesku.

6. Umješač na strani 2. tuženika u podnesku od 24. siječnja 2023. pridružio se svim navodima iz odgovora na tužbu 2. tuženika. Ističe da je izvršio sve ugovorene obveze redovitog održavanja iz Ugovora o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta za Grupu 5., a teret dokaza konkretne štetne radnje je na tužitelju. Uredno je i pravovremeno izvršio ophodnju na predmetnoj dionici ceste sukladno Ugovoru s 1. tuženikom tj. sukladno čl.12. Pravilnika o ophodnji javnih cesta (NN br. 75/14., dalje: Pravilnik) u vezi s čl.32. Ugovora, iz čega nedvojbeno proizlazi da uzrok predmetnog štetnog događaja nije propust u izvršavanju preuzetih ugovornih obveza zato jer je umješač prije nezgode uredno obavio ophodnju prilikom koje nije uočeno kamenje na cesti. U konkretnom slučaju ophodnja ceste je izvršena 4.9.2019. u razdoblju od 3,49 sati do 18,15 sati te odron nije uočen. Navedeno proizlazi iz Putnog radnog lista br.21320, a prema iskazu ophodara Dragana Marinkovića prilikom obavljanja ophodnje koji je mjestom nezgode prošao oko dva sata prije same nezgode i nije uočio kamenje na cesti. Dakle, ophodarska služba umješača objektivno ne može u svakom trenutku biti na svakom metru ceste kao i nesporna činjenica da je ophodnja izvršena sukladno Ugovoru i Pravilniku, navodi tužitelja da je krivnja za ovaj štetni događaj na umješaču je pravno i činjenično neutemeljena. Stoga nema krivnje 2. tuženika za nastanak predmetnog štetnog događaja jer nije bilo propusta u održavanju prometnice u smislu odredbe čl.1045.st.1. ZOO-a.

6.1. Osim toga, u podnesku od 4. travnja 2023. predlaže da sud preispita pasivnu legitimaciju 2. tuženika na čijoj je strani on kao umješač te aktivnu legitimaciju na strani tužitelja i odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

7. Tužitelj je u podnesku od 27. lipnja 2024. ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva s time da zbog ekonomičnosti postupanja ne potražuje naknadu za pretrpljeni strah jer bi isto zahtijevalo nove troškove i produžilo bi trajanje ovog postupka.

8. Sud je svojom presudom i rješenjem br. Pn-151/2022-51 od 29. travnja 2025. usvojio tužbeni zahtjev tužitelja i odlučio o povučenom dijelu tužbenog zahtjeva da bi povodom žalbe 1. i 2. tuženika te umješača na strani tuženika, Županijski sud u Zagrebu rješenjem br. GŽ-3112/25 od 17. ožujka 2026. ukinuo presudu i predmet vratio sudu na ponovno odlučivanje.

9. U ponovljenom postupku tužitelj je i dalje ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva dok su 1. i 2. tuženici te umješač na strani 2. tuženika ostali kod svojih navoda protiveći se tužbenom zahtjevu tužitelja.

10. U dokaznom postupku sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Petre Zrno i Dragana Marinkovića, tužitelja, vještaka Darka Konjevića, izvršio uvid prekršajni spis br. Pp P-735/19 Općinskog suda u Gospiću te izvršio uvid u cjelokupnu materijalnu dokumentaciju priloženu spisu, dok nije provodio dokaz saslušanjem svjedoka Milana Milakovića jer je svjedok preminuo u ožujku 2024.

11. Svjedokinja Petra Zrno iskazala je da se sjeća prometne nezgode koja se dogodila 4.9.2019. oko 6:00 sati ujutro kada se s ocem vraćala s mora u kombi vozilu s vučnom prikolicom. Tada je imala 13 godina i bila je na mjestu suvozača vezana sigurnosnim pojasom. Otac se vozilom kretao jednom uzbrdicom u zavoju i u samom zavoju je vozilom naletio na odlomljenu stijenu koja je pala na njihovu prometnu traku. U isto vrijeme iz suprotnog smjera nailazilo je jedno teretno vozilo sa šlepom tako da nije mogao skrenuti i pokušao je zakočiti vozilo, ali bilo je prekasno i udario je u stijenu prednjim dijelom vozila. Vidjela je samo jedan veći kamen preko kojeg otac nije mogao preći vozilom a da ga ne udari i jako se uplašila. Navodi da otac nije mogao zaustaviti vozilo prije udara u kamen jer su bili u zavoju. Kada je otac udario prednjim dijelom u kamen, kamen se podvukao pod vozilo i otac ga je vozilom valjao, ali je kamen ostao pod vozilom. Stijene na tom dijelu ceste su se nalazile s njihove desne strane. Otac je zaustavio vozilo, a oni nisu zadobili nikakve tjelesne ozljede. Izašli su iz vozila i otac je odmah zvao policiju, a u međuvremenu je naišla ophodnja za ceste i jedan čovjek je bio uz njih. Taj čovjek je posipao njihov prometni trak jer je iz motora curilo ulje i razlijevalo se po njihovom prometnom traku. Patrola policije je došla nakon dvadesetak minuta i obavili su očevid fotografirajući i vozilo i mjesto udara. Navela je da je samo taj jedan veći kamen bio na cesti i nije bilo rasutog drugog kamenja. Otac je pozvao vučnu službu jer vozilo nije bilo u voznom stanju. Vučna služba, koju su čekali više sati, im je dovezla zamjensko vozilo kojim su se vratili kući, a njihovo vozilo je utovarilo na vučno vozilo i dovezlo do njihove kuće. Poznato joj je da je vozilo kojim je otac upravljao u njegovom vlasništvu. Vidjela je i na ocu da je bio jako uplašen zbog udara u kamen jer je primijetila da su mu se tresle ruke kao i njoj, no ubrzo se sabrao. Ne zna što se dalje događalo vezano za navedeni štetni događaj i da li je netko dolazio na procjenu štete. Nema saznanja koliki su bili troškovi vučne službe za dovoz očevog vozila. Vidjela je oštećenja na očevom vozilu - udarenu sredinu prednje strane i to donji dio. Navela je da je vidjela trenutak kada se kamen kotrljao sa stijene i zaustavio se na njihovom prometnom traku i mobitelom je slikala mjesto gdje je došlo do udara očevog vozila u kamen. Taj kamen je maknut i bačen u kanal koji se nalazio s njihove desne strane u smjeru njihovog kretanja dok je bio djelatnik ophodnje, a moguće i netko od djelatnika policije. Kamen je bio težak, ali ne zna koliko. Na tom dijelu ceste nema kuća, a zavoj je išao udesno. Slikala je mjesto nezgode i vidjela da na dijelu stijene s koje je pao kamen nije bila postavljena mreža, ali je žičana mreža postavljena na daljnjem dijelu ceste na stijeni. Otac nije znao da je fotografirala mjesto nezgode, a snimljenu fotografiju prenijela je na očev mobitel.

12. Svjedok Dragan Marinković, zamolbeno saslušan kod Općinskog suda u Gospiću, iskazao je da se sjeća predmetne prometne nesreće. Naveo je da je oko 3,50 sati ujutro krenuo na ophodnju i treba mu oko sat i pol vremena da obiđe dionicu koju nadzire. Kada je završio ophodnju u jednom smjeru, pri povratku je dobio poziv od PGP Korenica. Vratio se do mjesta nesreće gdje je vidio oštećeni kombi i dugačak trak ulja na cesti oko 200 m. Ističe da je tom dionicom prošao sat vremena prije nesreće i pri tome nije uočio nikakve nedostatke na cesti. Sjeća se da je bio pojačan promet, ali je cesta bila prohodna i na mjestu nesreće nije vidio kamenje na cesti. Misli da je odron kamenja mogao biti uzrok nesreće. Na tom dijelu ceste postoji zaštita mreža i prometni znak opasnosti od odrona na cesti. Prilikom ophodnje nije primijetio oštećenja na zaštitnoj mreži, a pregledava sve elemente vezane uz promet dok eventualne nedostatke dojavljuje nadcestaru.

12.1. Osim odrona kamenja, uzrok nesreće mogu biti i drugi predmeti na cesti koji su primjerice otpali s drugih automobila koji njome prometuju. Naveo je da mu je bilo neobično što je toliko dugačak trag ulja na cesti i što se oštećeni automobil nije zaustavio ranije jer je po njegovoj ocjeni to mogao učiniti. Ne sjeća se nekih vremenskih karakteristika, ali je moguće da je bila jutarnja izmaglica.

12.2. Po njegovoj procjeni dužina zaštitne mreže na tom dijelu je oko 20 m. Znao je na tom dijelu ceste i prije te prometne nesreće vidati sitne kamenčiće koji su se odronili. Nije primijetio da je bio odron na samoj stijeni.

13. Sud je prihvatio iskaze saslušanih svjedoka jer su dani uvjerljivo i okolnosno i na iste sud nije imao osnove posumnjati.

14. Tužitelj Marijo Zrno, ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjev, iskazao je da se 4.9.2019. vraćao s mora svojim vozilom Renault Master s vučnom prikolicom a s njim u vozilu je bila njegova kćerka Petra. Rano ujutro su krenuli iz Biograda na moru i lagano došli na državnu cestu kod Udbine. Vozio je cestom s laganim usponom i ulazio je u jedan zavoj udesno. Kada je došao gotovo na vrh zavoja, a zavoj je bio blagi i na tom dijelu ceste je puna linija, u trenutku kada mu je iz suprotnog smjera nailazio šleper, vidio je kako se sa stijene kotrlja kamen i kreće prema njegovom vozilu, a kretao se maksimalno do 50 km/h jer je bio pod teretom. Kamen i stijena su bili njemu s desne strane. Nije mogao izbjeći udar u kamen iako je u onom trenutku kada ga je vidio počeo kočiti. Kamen je upravo u tom trenutku pao na njegov prometni trak i udario je u njega srednjim prednjim dijelom i zavaljao ga. Jedan dio kamena je pregazio donjim dijelom vozila i kamen je ostao pod vozilom. Kamen mu je razbio donji dio vozila jer je iscurilo svo ulje. Nije postojala mogućnost da izbjegne udar u kamen. Bio je u šoku zbog udara u kamen jer je s njim bilo i dijete i uplašio se jer nikada nije doživio takvu situaciju. Vozilom je ostao zaustavljen u zavoju. Napomenuo je da profesionalni vozač i da na dijelu odakle je kamen padao sa stijene nije bila mreža na stijeni, ali već nakon par metara od udara i zaustavljanja vozilom ponovno je bila mreža na ostalom dijelu stijene. Nakon udara vozilo je zaustavio na samoj cesti na oko 10 m od udara i valjanja kamena. Vidio je odron kamenja na cesti većeg i sitnijeg koje se moglo izbjeći ako se već nalazilo na cesti. U konkretnom slučaju radilo se o jednom kamenu koji se u vrijeme njegova kretanja spuštalo sa stijene na cestu.

14.1. Odmah je pozvao patrolu policije ali se prije nje pojavilo na cesti vozilo ophodnje ceste i bio je jedan mladić koji ga je upitao što se dogodilo i bio je s njim sve dok nije došla patrola policije. Kako je bilo prosutog ulja po cesti na njegovom prometnom traku, taj mladić je bacio vjerojatno nekakav pijesak kako se ta mrlja ne bi širila. Nakon toga je došla patrola policije i obavila očevid i fotografirala je vozilo i mjesto događaja. Pretpostavlja da je i fotografiran kamen u koji je udario. Svoje vozilo s prikolicom nije mogao pomaknuti jer nije radio motor pa su ga dvojica policajaca i mladić iz ophodnje gurali jer je bio na samom brijegu i uspjeli su vozilo pomaknuti na jedno ugibalište s desne strane. Nakon toga otišla je patrola policije i mladić iz ophodnje. Nazvao je HAK i oni su mu poslali vučnu službu i to Partiće obrt koji je došao i dovezao mu zamjensko vozilo i vučno vozilo u koje je utovarao njegovo vozilo. Dok je čekao zamjensko vozilo policija ga je savjetovala da ostane u svojem vozilu zbog pojave migranata na tom dijelu rute ceste. Zamjensko vozilo je stiglo oko 14,00 sati i krenuli su kući. Isti dan mu je ispostavljen račun za vučnu službu i zamjensko vozilo i to oko 14.000,00 kn. Nije odmah platio navedeni račun jer je mislio da će mu osiguravajuće društvo naknaditi taj dio štete, a pošto to nije učinjeno, platio je navedeni

račun. Nakon nekoliko dana prijavio je štetni događaj osiguravajućem društvu Croatia osiguranje i njihov procjenitelj je izašao na procjenu i procijenio je štetu na iznos od 24.620,00 kn i utvrdio da se radi o totalnoj šteti. Razgovarao je s jednom osobom iz osiguranja i primijetio da se njegov slučaj oteže i onda je angažirao odvjetnika. Šteta mu nije namirena. Oštećeno vozilo nikada nije osposobljavao i nabavio je drugo vozilo.

15. Iz zaključka prometnog vještaka Darka Konjevića od 3. listopada 2024. razvidno je da se prometna nesreća dogodila 04.09.2019. u uvjetima svitanja na suhom asfaltnom kolničkom zastoru državne ceste 1 - dionica 13, izvan naselja, izvedene sa dvije prometne trake namijenjene za kretanje vozila u oba smjera, u nepreglednom zavoju, kao nalet TA "Renault " reg. oz. OS8888PZ uz koji je bila pridodana LPP "VEZEKO" reg. oz. OS434MK kojima je upravljao Mario Zrno, na „kamenje na cesti“. Prema Zapisniku o očevidu mjesto prometne nesreće nije bilo označeno znakom opasnosti pa je neposredna opasnost za vozača bila prometno-tehnički nepredvidiva.

15.1. Vještak je naveo da se podaci Ceste Zadarske županije d.o.o. za održavanje i zaštitu cesta, građenje i projektiranje – Nadcestarija Gračac od 14.03.2023. ne odnosi na dionicu 13. Prema fotodokumentaciji s Google (vjerodostojnost je moguće provjeriti očevidom) je vidljivo da u presjeku ceste i pokosa usjeka nije stalno osiguran ili odstranjen vidljivi nestabilni materijal te da nije osigurana učinkovita zaštita pokosa ceste (redovito održavanje pokosa).

15.2. Ophodarska služba je izvršila propisani nadzor. Prema nespecifičnom „guranju kamena“ prometno-tehnički nije moguće jednoznačno i provjerljivo utvrditi brzinu kretanja skupa vozila prije i u trenutku naleta na kamen. Visina štete se prometno-tehnički utvrđuje prema Izvidu štete ovlaštenog procjenitelja, a izvid štete se ne nalazi u privitku spisa.

16. Na ročištu održanom 21. ožujka 2025. vještak je ostao u cijelosti kod svog pismenog nalaza i mišljenja. Vještak je u odnosu na spomenute fotografije po umješaču iskazao da se ne može očitovati da li se te fotografije odnose na mjesto naleta na kamen ili na mjesto zaustavljanja vozila, a cjelokupni nalaz je sačinjen prema podacima javne isprave koju je sačinila policija. Pri očevidu je bio nazočan Milan Milaković kao predstavnik osumnjičenika Lika ceste d.o.o. i zapisnikom o očevidu je konstatirano da je zbog izazivanje prometne nesreće pokrenut postupak samo protiv Milana Milaković i pravne osobe Lika ceste. U cjelokupnom postupku nije utvrđen prometno tehnički doprinos vozača odn. tužitelja. Policija je provodila očevid i njihove radnje su službene na koje ne može utjecati, a nalaz i mišljenje i njegova očitovanja su u skladu s javnim ispravama i obavljenim očevidom. U odnosu na fotografije preuzete s Google Maps i izvješća o prometnoj nesreći, naveo je da te činjenice ne mijenjaju njegov nalaz i mišljenje jer je zapisnik o očevidu kao osnova za provođenje tehničko-prometnog vještačenja budući da sudski vještaci moraju raditi nalaze i mišljenja isključivo na osnovi javnih isprava, a to su podaci policijske postaje.

17. Sud je u cijelosti prihvatio pismeni nalaz i mišljenje kao i iskaz vještaka, a koji je sačinjen na osnovi materijalne dokumentacije priložene spisu i po pravilima struke te nije posebno razmatrao preostalu materijalnu dokumentaciju priloženu spisu iz razloga što ju je sam vještak uzeo u obzir prilikom davanja pismenog nalaza i mišljenja.

18. Sud među strankama smatra neprijepornim i utvrđenim i to:

- da je tužitelj 04.09.2019. naletio na stijenu koja se nalazila na državnoj cesti 1 (D1) na dionici ceste u općini Udbina i da je tužitelju tom prilikom nastala imovinska šteta na vozilu reg. oznake OS 8888PZ;

- da je tužitelj prije podnošenja tužbe podnio odštetni zahtjev 2. tuženiku Croatia osiguranju za naknadu imovinske štete nastale na osobnom vozilu reg. oznake OS8888PZ koji je izvršio procjenu nastale štete u visini od 24.620,00 kn (kao totalna šteta);

- da je 2. tuženik u mirnom postupku odbio postavljeni zahtjev tužitelja kao neosnovan;

- da je 2. tuženik osiguravatelj tvrtke Lika ceste Gospić temeljem zaključenog ugovora o osiguranju odgovornosti po polici osiguranja broj 078140056078, zaključen za razdoblje od 31.03.2019. do 31.12.2019.;

- da je 2. tuženik tužitelju dostavio obavijest o neosnovanom zahtjevu 7.10.2019. jer mu njegov osiguranik još nije dostavio dokumentaciju po osnovi koje bi mogao razmatrati odštetni zahtjev;

- da je Partić – obrt za trgovinu, ugostiteljstvo i ostale usluge, vlasnik Dario Partić iz Kitišanaca izdalo tužitelju Račun br. 103/IR/1 na iznos od 14.061,25 kn za prijevoz automobila i to kombi vozilo Renault Master reg. OS8888PZ i prikolice reg. OS434M na relaciji Udbina – Gorica Valpovačka dana 04.09.2019. i putnika;

- da 1. tuženik Hrvatske ceste d.o.o. i Zajednica gospodarskih subjekata Ceste Zadarske županije d.o.o. i Lika ceste d.o.o. imaju sklopljen ugovor o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta za Grupu 5 od 01.01.2019. do 31.12.2021.;

- da je tužitelj u podnesku od 27. lipnja 2024. povukao tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete za pretrpljeni strah u iznosu od 663,61 €;

- da je protiv umješača na strani 2. tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić i Milana Miljkovića vođen prekršajni postupak kod Općinskog suda u Gospiću, Stalna služba u Gračacu pod br. Pp P-735/2019 te su presudom od 28. travnja 2022. oslobođeni optužbe da dana 4. rujna 2019. u 5,50 sati u mjestu Pećani, općina Udbina, stacionaža 18 km+50 m, 13. dionice državne ceste broj 1, ne bi vodili brigu i poduzimali primjerene mjere glede omogućavanja odvijanja sigurnog i nesmetanog prometa kojom prilikom bi došlo do prometne nesreće sa materijalnom štetom na način da je Marijo Zrno upravljajući teretnim automobilom (N1 kategorije), reg. oznake OS888PZ, a za koji je priključena poluprikolica reg. oznake OS434MK udario na odronjeno kamenje na istočnoj prometnoj traci.

19. Među strankama je prijeporno i to:

- odgovornost na strani 1. tuženika koji u odgovoru na tužbu navodi da prema čl. 33. Zakona o cestama neposredno ne izvodi radove na održavanju cesta već ove poslove ugovorno obavlja tvrtka Lika ceste d.o.o. jer cesta nije opasna stvar niti je održavanje ceste opasna djelatnost pa se za štete nastale na cesti ne odgovara po objektivnoj odgovornosti;

- po navodima 2. tuženika - osnov postavljenog tužbenog zahtjeva kao i njegova odgovornost za nastalu štetu te naknada na ime prijevoza vozila;

- nedostatak pasivne legitimacije na strani 2. tuženika;

- po navodima umješača - pasivna legitimacija 2. tuženika te aktivna legitimacija tužitelja;

- da li je tužitelj vlasnik navedenog vozila kojim je kritične zgode upravljao;

- da li su 1. i 2. tuženici dužni tužitelju solidarno naknaditi navedeni iznos zahtijevane štete na predmetnom vozilu kao i naknadu troškova podnošenja prigovora na odluku 2. tuženika u iznosu od 165,90 € nastalih zbog angažiranja odvjetnika od strane tužitelja te naknade troškova prijevoza vozila tužitelja po izdanom računu od strane Darija Partić iz Kitišanaca na iznos od 14.061,25 kn.

20. Analizirajući iskaze saslušanih svjedoka, tužitelja, vještaka, pismeni nalaz i mišljenje vještaka, prekršajni spis Općinskog suda u Gospiću broj Pp P-735/2019, cjelokupnu materijalnu dokumentaciju priloženu spisu, svaki dokaz posebno, sve dokaze zajedno kao i rezultat cjelokupnog postupka, sud smatra osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja opisan kao u izreci ove presude.

21. Na osnovu čl. 7. st.1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

22. Odredbom čl. 8. ZPP-a propisano je koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, odnosno na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

23. Odredbom čl. 219.st.1. ZPP-a propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelje svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja sukladno čl. 221.a ZPP-a.

24. U odnosu na prijevorna pitanja sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja opisan kao pod st. I. izreke presude u cijelosti osnovan.

25. Prema odredbi čl. 6. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20, dalje ZSPC), ceste, kao osnova na kojoj se odvija promet, moraju se projektirati, izgrađivati, opremiti, održavati i štiti tako da odgovaraju svojoj namjeni i zahtjevima sigurnosti prometa u skladu s odredbama posebnog zakona i propisima donesenim na temelju toga zakona.

26. Odredbom čl. 43.st.1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO) propisano je da svaki dužnik solidarne obveze odgovara vjerovniku za cijeli dug i vjerovnik može zahtijevati njegovo ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude potpuno ispunjen, ali kad jedan dužnik ispuni dug, obveza prestaje i svi se dužnici oslobađaju.

27. Što se tiče odgovornosti 1. i 2. tuženika, odredbom čl. 1045 st. 1. ZOO-a propisana je odgovornost po principu presumirane krivnje (tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje) s time da se po st. 2. iz toga članka. predmnjeva obična nepažnja.

28. Odredbom čl. 1045.st.3. ZOO-a propisano je da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju.

29. Odredbom čl. 1063. ZOO-a propisano je da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, dok je čl. 1064. ZOO-a propisano da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

30. Odredba čl. 1085.st.1. ZOO-a propisuje da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a st. 4. da će se naknada u novcu dosuditi oštećeniku ako on to zahtijeva, a okolnosti danog slučaja ne opravdavaju uspostavu prijašnjeg stanja.

31. Odredbom čl. 1086. ZOO-a propisano je da obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete.

32. Odredbom čl. 1090. ZOO-a propisano je da će sud, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

33. Odredbom čl. 1092.st.1. ZOO-a propisano je oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

34. U odnosu na prijevorna pitanja sud je u cijelosti prihvatio iskaz prometnog vještaka Darka Konjevića te njegov pismeni nalaz i mišljenje u kojem je u cijelosti odgovorio na sva prijevorna pitanja stranaka i umješaka, a iz kojeg je pismenog nalaza i mišljenja te iskaza nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj navedenog dana naletio na stijenu koja se nalazila na državnoj cesti 1 na dionici ceste u općini Udbina uslijed čega je došlo do oštećenja njegovog vozila u kojem je nastala totalna šteta koja je od strane 2. tuženika procijenjena na iznos od 24.620,00 kn.

35. 1. i 2. tuženici kao i umješak na strani 2. tuženika nisu predlagali novo prometno vještačenje pa je sud pismeni nalaz i mišljenje vještaka kao i njegov iskaz uzeo kao temelj za usvajanje tužbenog zahtjeva tužitelja.

36. Naime, sudski vještak je svoj pismeni nalaz i mišljenje zasnovao isključivo na dokumentaciji i službenim ispravama priloženim u spisu kao i podacima MUP-a čije isprave su sukladno čl. 230. ZPP-a službene javne isprave kojima se treba vjerovati.

37. Osim toga, sud je prihvatio u cijelosti kao vjerodostojan i uvjerljiv iskaz tužitelja, a koji je potvrđen provedenim prometnim vještačenjem po vještaku Darku Konjeviću iz kojeg zaključka te njegovog iskaza proizlazi da tužitelj nije pridonio nastanku štete.

38. Stoga po ocjeni suda 1. tuženik je sukladno čl. 1045.st.1. ZOO-a odgovoran za nastalu štetu tužitelju po principu presuminiranje krivnje jer je njemu zakonom povjeren posao održavanja ceste uključujući redovito i izvanredno održavanje te ophodnju. Naime, 1. tuženik iako je povjerio redovito održavanje Lika ceste, nije spriječio postavljanjem odgovarajućih žičanih ograda odron kamenja što po ocjeni suda spada u njegovu obvezu. Odgovornost Lika ceste se sastoji u tome što Lika ceste ipak nisu u održavanju ceste koja im je povjerena maknuli kamenje koje je palo na cestu u koje je tužitelj udario vozilom zbog čega je nastala navedena šteta. Stoga po ocjeni suda postoji solidarna odgovornost za nastalu štetu 1. tuženika i 2. tuženika kao osiguratelja Lika ceste sukladno čl. 1045.st. 1. i 3. i čl. 43.st.1. ZOO-a.

39. Tužitelj potražuje sukladno obavijesti o totalnoj šteti 2. tuženika iznos od 3.267,64 € (24.620,00 kn), a vezano za prijevoz oštećenog vozila iznos od 1.866,25 € (14.061,25 kn) za koji je priložio račun Partiće obrt za trgovinu, vl. Dario Partiće iz Kitišanaca od 5. rujna 2019. za prijevoz kombi vozila Renault Master reg. OS8888PZ i prikolice reg. OS434M na relaciji Udbina – Gorica Valpovačka dana 04.09.2019., odn. sveukupno potražuje iznos od 5.133,88 € (38.681,25 kn).

40. Slijedom iznijetoga sud usvojio zahtjev tužitelja vezano za isplatu nastale štete na predmetnom vozilu tužitelja kao i troškova prijevoza po izdanom računu Darija Partiće.

41. Osim toga, sud je prihvatio i dio tužbenog zahtjeva tužitelja u iznosu od 165,90 € na ime naknade troška podnošenja prigovora 2. tuženiku Croatia osiguranje s obzirom da 1. i 2. tuženici tužitelju nisu po upućenom zahtjevu za mirno rješenje spora isplatili navedeni zahtijevani iznos na ime naknade imovinske štete, a taj trošak se zasniva na odredbi čl. 32. st.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („NN“, br. 138/23 dalje: Tarife) na koji tužitelj ima pravo.

42. Sud ne prihvaća prigovor umješaka Lika ceste d.o.o. da 2. tuženik nije pasivno legitimirana stranka jer 2. tuženik u odgovoru na tužbu ne prijepori da je pasivno legitimirana stranka kao osiguravatelj tvrtke Lika ceste Gospić temeljem zaključenog ugovora o osiguranju od odgovornosti, po polici osiguranja broj 078140056078, zaključenoj za razdoblje od 31.03.2019. do 31.12.2019. Isto tako iz Ugovora o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta za Grupi 5 od 01.01.2019. do 31.12.20219. razvidno je da su ga sklopili 1. tuženik Hrvatske ceste d.o.o. i Zajednica gospodarskih subjekata Ceste Zadarske županije d.o.o. te umješak na strani 2. tuženika Lika ceste d.o.o. Osim toga, protiv umješaka na strani 2. tuženika zbog predmetnog događaja vođen je i prekršajni postupak pa je neprijeporno da je 2. tuženik pasivno legitimirana strana u ovom postupku.

43. Isto tako umješak na strani 2. tuženika prijepori aktivnu legitimaciju tužitelja odn. da tužitelj nije vlasnik vozila koji je sudjelovao u predmetnom događaju. U svezi toga, sud je zatražio od Policijske postaje Belišće podatak tko je na dan 4. rujna 2019. bio vlasnik predmetnog vozila Renault Master te je iz potvrde Policijske postaje Belišće od 12.06.2026. (list spisa 299) koja je pribavljena u ponovljenom postupku, koja sukladno čl. 230. ZPP-a predstavlja javnu ispravu, razvidno da je tužitelj bio vlasnik vozila u vremenu od 17.10.2014. do 16.3.2020. Stoga sud smatra da je tužitelj aktivno legitimirana stranka u ovom postupku.

44. Slijedom iznijetoga sud je sukladno odredbi čl. 43. st.1., 1045., 1046., 1085., 1086., 1090., 1092.st.1. ZOO-a odlučio kao pod st. I. izreke presude.

45. Odluka o kamatnom potraživanju zasniva se na odredbi čl. 29.st.1. i 2. ZOO-a.

46. Tužitelj je u podnesku od 27. lipnja 2024. povukao dio tužbenog zahtjeva na ime naknade neimovinske štete u iznosu od 663,61 €, a čemu se 1. i 2. tuženici nisu protivili pa je sud sukladno odredbi čl. 193. st.2. ZPP-a odlučio kao u izreci rješenja.

47. Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi čl. 154 st. 2. ZPP-a.

48. Tužitelj zahtijeva troškove postupka u iznosu od 4.401,66 €, 1. tuženik samo sudske pristojbe na odgovor na tužbu koliko budu iznosile te trošak sastava žalbe i pristojbe na žalbu i 2. tuženik u iznosu od 2.962,50 € dok umješac na strani 2. tuženika nije zahtijevao troškove.

49. Sud je tužitelju priznao troškove postupka u iznosu od 4.276,66 € koji se sastoje od: iznosa od 200,00 € na ime sastava tužbe po Tbr. 7/1. Tarife, šest iznosa od po 200,00 € na ime sastava obrazloženih podnesaka od 18.01.2023., 23.02.2023., 28.06.2024. i 30.10.2024. te 18.05.2026. i 09.06.2026. sve po Tbr. 8/1. Tarife, iznosa od 100,00 € na ime podneska od 15.11.2024. po Tbr. 8/3. Tarife, osam iznosa od po 200,00 € na ime pristupa punomoćnika na ročišta održana 30.01.2023., 27.02.2023., 21.03.2023., 05.07.2024., 21.03.2025., 28.05.2026., 01.07.2026. i 03.09.2026. sve po Tbr. 9/1. Tarife, dva iznosa od po 100,00 € na ime pristupa punomoćnika na objavi presude po Tbr. 9/3. Tarife, iznosa od 825,00 € na ime 25 % PDV-a na iznos od 3.300,00 € te iznosa od 52,21 € na ime plaćene pristojbe na tužbu i iznosa od 99,45 € na ime pristojbe na presude.

49.1. Sud je odbio tužitelja s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 125,00 € (s uključenih 25 % PDV-a) na ime podneska od 15.11.2024. budući tužitelj ima pravo na četiri obrazložena podneska po Tbr. 8/1. Tarife koja su mu već priznata pa mu je priznat ovaj podnesak ali po Tbr. 8/3. Tarife.

50. Kako je tužitelj u cijelosti (100 %) uspio s osnovom tužbenog zahtjeva, a u odnosu na postavljeni dio tužbenog zahtjeva u ukupnom iznosu od 5.963,40 € s time da je povukao dio tužbenog zahtjeva na ime naknade neimovinske štete u iznosu od 663,61 € te ostao kod tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.299,78 € koji mu je sud u cijelosti priznao, tužitelj je uspio s 88,87 %, tj. uspio je s 94,44 % (188,87/2).

51. Odredba čl. 158.st.1. ZPP propisuje da tužitelj koji povuče tužbu ili se odrekne tužbenog zahtjeva dužan je tuženiku naknaditi troškove postupka.

52. S obzirom da je tužitelj povukao tužbeni zahtjev u iznosu od 663,61 €, tužitelju je umanjen postotak uspjeha u parnici za 5,56 % (100-94,44) te su mu dosuđeni troškovi postupka u iznosu od 4.038,88 € dok je sud tužitelja s preostalim dijelom zahtjeva za naknadom troškova u iznosu od 237,78 € kao neosnovan odbio uz napomenu da na strani 1. i 2. tuženika glede povučenog dijela tužbenog zahtjeva

tužitelja nisu nastali posebni troškovi mimo onih koji su nastali u odnosu na usvojeni tužbeni zahtjev tužitelja.

53. Slijedom svega iznijetog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

U Valpovu 30. rujna 2026.

Sudac

Zvonimir Rogić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana od dana objave presude.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. 1. tuženiku
3. Pun. 2. tuženika
4. Umješacu na strani 2. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-efe1d**

Kontrolni broj: **010cf-da85f-b7942**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.